

Ifrågasatt evidensbaserad undervisning

Evidensbaserad praktik lanseras som ett av forskare ifrågasatt krislösningspaket för att vända trenden av sjunkande testresultat i svensk skola. En aktuell avhandling vid Göteborgs universitet lyfter frågan om hur den skolverksamme ska möta evidensrörelsen. Som tjänsteman – och därmed underordna sig den politiska viljan – eller som professionell med ett självständigt och kritiskt förhållningssätt?

I efterdyningarna av Sveriges mindre lyckade resultat i stora internationella jämförande tester som TIMSS och PISA - där de svenska elevernas resultat har försämrats både när det gäller läsförståelse, matematik och naturvetenskap - har idén om så kallad evidensbaserad praktik lanserats som ett krislösningspaket, för att säkerställa att de undervisningsmetoder som används är vetenskapligt belagda.

Men forskare inom det pedagogiska området förefaller dock att ta avstånd från evidenstanken. – Risken är därmed stor att yrkesverksamma i skolan inte får tillräckliga resurser att hantera de ökade kraven. Frågan är om läraren ska möta evidensrörelsen som tjänsteman och därmed underordna sig den politiska viljan, eller om läraren ska möta de ökade kraven som professionell med ett självständigt och kritiskt förhållningssätt, säger Magnus Levinsson som i sin avhandling utforskar lärares erfarenheter av att använda evidensbaserade arbetsätt i skolan.

I studien är det så kallad formativ bedömning – en kontinuerlig bedömningsprocess för att hjälpa elever att ”knäcka koden” – som används som exempel på evidensbaserade undervisningsstrategier inom ramen för ett lokalt utvecklingsarbete på en svensk gymnasieskola.

– I ljuset av lärarnas erfarenheter framträder både möjligheter och begränsningar för de olika modeller av evidensbaserad praktik som har diskuterats inom utbildningsområdet under senare år. Jag efterlyser framförallt en lärarprofessionalitet i skolan med kapacitet att granska den kunskap som idén om evidensbaserad praktik gör anspråk på, säger Magnus Levinsson.

Idén om evidensbaserad praktik har sitt ursprung inom medicin och kritiker har därför ifrågasatt om principerna för evidensbaserad praktik alls är möjliga att överföra till utbildning och skola. De många kontroverser som har utspelat sig har ökat klyftorna mellan förespråkare och motståndare till en sådan grad att forskare inom utbildningsområdet har kommit att betrakta evidensfrågan som ett minerat fält.

– Utvecklingen är oroväckande eftersom risken därmed är stor att yrkesverksamma i skolan inte får tillräckliga resurser att bemöta de ökade kraven på evidensbaserad praktik. Mot den bakgrunden finns det ett behov av en mer nyanserad och konstruktiv diskussion om evidensbaserad praktik inom utbildningsområdet. En väg framåt är att undersöka hur evidens kommer till uttryck i praktisk användning i skolan, säger Magnus Levinsson.

Läs avhandlingen <http://hdl.handle.net/2077/32807>

För mer information:

Magnus Levinsson, telefon: 0705-79 57 36, e-post: magnus.levinsson@ped.gu.se.

Avhandlingen *Evidens och existens. Evidensbaserad undervisning i ljuset av lärares erfarenheter* läggs fram vid institutionen för didaktik och pedagogisk profession, Göteborgs universitet.

Disputationen sker onsdagen den 19 juni kl. 13.00 i Kjell Härnqvistsalen, Pedagogen, hus A.

Magnus Levinsson är knuten till den allmändidaktiska forskningsmiljön vid institutionen för didaktik och pedagogisk profession vid Göteborgs universitet.